

derfor helt vil undtage fra Tilsynet. Hvis det er Meningen, vil jeg i højeste Grad beklage det, for ganske vist er mange af disse Hundredmandsforeninger ganske lokale Organisationer, og de virker ikke saadan i store Kredse, bringende Ulykke efter sig, naar der drives Svindel. Men der kan dog udbredes meget store Tab med mange store Skuffelser og Lidelser gennem et mangelfuldt Grundlag for disse smaa Forsikrings-sammenslutninger. Forsikringsraadet gør en Bemærkning om, at det ønsker alle disse Livsforsikringer draget ind under Forsikringsraadet, men det kan kun ske ved Ændringer i Livsforsikringsloven. Da vi sidste Gang havde den til Behandling her, gjorde jeg mig i Udvalget Anstrengelse for, at man skulde se at faa disse smaa Sammenslutninger ind under Loven, men det lykkedes ikke den Gang. Man lovede dog at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der maatte komme Tilsyn med dem.

§ 64 afgiver for øvrigt et sørgeligt Vidnesbyrd om den indbyrdes Konkurrence mellem de forskellige Ministerier, som alle holder fast paa de Tilsyn med Forsikrings-selskaber, som de nu en Gang har. Om det er, fordi de mener, at deres Tilsyn er saa udmærket, eller om Tilsynsposterne skulde have noget at betyde i den Henseende, skal jeg ikke drøfte paa det nuværende Tidspunkt; men jeg kan for saa vidt give min Tilslutning til, at disse forskellige Selskaber bliver under de Ministerier, de nu er under, som jeg, hvis man ikke kommer længere end til Tilsynet under Handelsministeriet, kan sige, at om det er Tilsyn af det ene eller det andet Ministerium, har maaske ikke saa meget at sige. Men hvis vi skal naa til et virkeligt, effektivt, sagkyndigt Tilsyn med vore Forsikrings-selskaber, vil jeg anse det for i høj Grad nødvendigt at samle al Livsforsikringsvirksomhed under Forsikringsraadet og samle al anden Forsikring under den Myndighed, der maatte blive oprettet, hvad enten det nu skulde være i Form af en Udvikling af Forsikringsraadet eller en ny Forsikringsmyndighed.

I øvrigt vil jeg naturligvis, som ved alle den Slags Lovforslag, tilsige min bedste Støtte til, at vi kan faa saa meget ud af det som muligt.

Ellinger: Det foreliggende Lovforslag er en meget kraftig Omredaktion af det Forslag, som Kommissionen af 1921 har udarbejdet, idet Kommissionens Forslag er udarbejdet under Forudsætning af, at den gældende Aktielov er gældende, medens

Ministerens Lovforslag bygger paa, at den gældende Lov ikke er dette, men er blevet afløst af en anden Lov, hvorom Forslag har været til Behandling i dette høje Ting for et Par Uger siden. Det kan ikke nægtes, at det ikke er nogen heldig Konstellation, thi for det første gør det Arbejdet med at sætte sig ind i selve Lovforslaget mere besværligt. Dernæst umuliggør det egentlig Arbejdet i Udvalget udover Drøftelsen af Forslagets Principper, idet det Udvalg, der nedsættes om dette Lovforslag, egentlig ikke kan komme til at arbejde videre; thi paa hvilket Grundlag skal der egentlig arbejdes? Paa hvilket Grundlag skal der stilles Ændringsforslag? Man ved jo ikke, hvorledes Aktieloven kommer til at se ud, ja, man ved ikke, om den overhovedet kommer til at „se ud“, man ved ikke, om den Skikkelse, maaske ændrede Skikkelse, den faar her i Tinget, ikke bliver forandret i det andet høje Ting. Altsaa, paa et vist Trin kommer Arbejdet i Udvalget i Virkeligheden til at gaa i Staa, indtil man ved, hvad der kommer ud af det Arbejde, der i et andet Udvalg gøres paa Aktielovforslaget. Ministeren siger ganske vist, at han er Mand for at sende os Lovforslaget i en anden Skikkelse, hvis det viser sig, at Aktielovforslaget ikke bliver gennemført, og man kan ogsaa nok se, at det ikke vilde være saa forfærdelig besværligt. Men der ligger jo i denne Udtalelse af Ministeren en Erkendelse af, at det, jeg her har sagt, er rigtigt, og at et Udvalg om denne Sag ikke kan tilendebringe sit Arbejde, før det ved, hvorledes det gaar med Aktieselskabsloven. Lovforslaget er jo nu imidlertid her til første Behandling.

Den højtærede Handelsminister udtalte ved Fremsættelsen en uforbeholden Anerkendelse af Kommissionens Arbejde, og til denne kan jeg godt slutte mig, naar vi holder os til det rent formelle. Men ellers maa jeg rigtignok paa en Række Punkter tage Afstand fra Lovforslaget, og jeg kan ikke tænke mig, at det alligevel skulde kunne blive gennemført uden væsentlige Ændringer. Jeg maa nu først beklage, at Lovforslaget kommer fra Kommissionen aabenbart som et Kompromis mellem Medlemmerne, naar jeg fraregner et enkelt Medlem. Atter ser vi da her det beklagelige, at en Kommission betrager det som sin Opgave at fremkomme med et Kompromisforslag, et Forslag, der har vundet saa stor Tilslutning indenfor Kommissionen som muligt. Det kan ikke siges stærkt nok, at Kommissioner af sagkyndige nedsættes for at fremskaffe et